

Mateřské školy vnímají nutnost rozvoje spolupráce a partnerských vztahů s rodiči a informují je o jejich dětech i záležitostech týkajících se školy a vzdělávání v ní. Nejčastěji jsou informace předávány na třídních schůzkách, neformálně na akcích pořádaných školou a jsou zveřejňovány na webových stránkách jednotlivých škol. Vysokou měrou je zastoupená i telefonická (82,8 %) a elektronická komunikace (53,7 %) pedagogů se zákonnými zástupci. 46,5 % hodnocených škol nabízí konzultační hodiny. Přes veškerou snahu hodnotí ředitelé téměř v polovině případů komunikaci s některými rodiči jako problematickou (47 % oslovených ředitelů). Stejně tak byli dotazováni učitelé, zda a v jaké míře vnímají komunikaci s rodičovskou veřejností jako problematickou. Z 2 167 pedagogů se 34,1 % vyjádřilo, že komunikace s některými rodiči je nesnadná a problematická.

Formy spolupráce s rodiči jsou tradičně velmi pestré a většinou i podnětné. Mateřské školy se neomezují pouze na dostatek informací o vzdělávání i prospívání dětí, ale nabízejí rodičům aktivní zapojení do života školy. Jedná se o organizaci různých akcí, oslav a výletů, ale i dílen a odborných přednášek. Někde si mohou rodiče půjčovat literaturu a obohacovat program školy zajímavými podněty.

Česká školní inspekce vyvinula pro školy i širokou veřejnost bezplatnou webovou platformu InspIS PORTÁL pro snadné a efektivní vyhledávání škol a informací o nich dle zadaných parametrů. Bylo zjištěno, že platformu využívá 51,6 % hodnocených škol.

1.2.5 Podpora rozvoje schopností a dovedností dětí

Vzdělávání dětí v MŠ by mělo být vedeno s cílem vytvářet dobré předpoklady pro pokračování ve vzdělávání tím, že budou maximálně podporovány individuální rozvojové možnosti dětí. V hospitovaných hodinách byla nejlépe rozvíjena samostatnost dětí (76,5 %). Získání této dovednosti vytváří dětem optimální předpoklady pro jejich pokračování ve vzdělávání v základní škole. Podpora samostatnosti byla zaměřena na osvojení norm společenského chování, běžných sebeobslužných dovedností a hygienických pravidel, kultivace mezilidských vztahů a osvojení si zásadních hodnot. MŠ podporovaly schopnosti dítěte projevovat se jako samostatná osobnost působící ve svém okolí. V průběhu hospitací byla rozvíjena i schopnost spolupráce dětí (54,7 %), environmentální výchova (45,5 %) a kreativita dětí (41,6 %), tzn. rozvinutí jejich tvůrčích schopností, fantazie a představivosti. V menší míře dokázali učitelé rozvíjet u dětí práci s informacemi (33,7 %). V důsledku toho nebyla u dětí dostatečně posilována schopnost porozumět slyšenému slovu nebo textu, přemýšlet o jeho významu, čímž by se zvýšila úroveň jejich myšlení, zkvalitnilo vnímání, zlepšila paměť a schopnost srovnávání a zobecňování. S tímto zjištěním úzce souvisí nevýrazný a mnohdy učiteli opomíjený rozvoj logického myšlení dětí a jejich schopnosti argumentace. Těmto dovednostem se pedagogové věnovali pouze ve 12,7 % hospitovaných hodin. Rozvoj kulturního povědomí a technických dovedností byl učiteli uplatňován téměř s vyrovnanou četností (26,6 % a 23,5 % hospitovaných hodin). Polytechnická výchova a její podpora ve vzdělávacím procesu se odvíjela od možnosti škol zapojení se do projektů, v rámci kterých děti získávaly různorodé technické dovednosti. Podíl zařazení multikulturní výchovy do vzdělávání byl nejmenší (5,3 %), a to i přesto, že v hospitovaných hodinách bylo přítomno 1,5 % dětí s odlišným mateřským jazykem. Z výše uvedeného vyplývá, že byla v hospitovaných hodinách potlačena oblast těch poznávacích procesů, které přispívají ke zvýšení úrovně myšlení, zkvalitnění vnímání, zlepšování paměti a zejména prohlubování procesů srovnávání a zobecňování.

1.2.6 Podpora rozvoje jazykové gramotnosti

Jazyková gramotnost je charakterizována jako jedna z vyšších forem základních gramotností, jako schopnost dorozumět se v jiném jazyce, než je mateřský jazyk daného jedince, jako dovednost číst a psát v cizím jazyce.